

Udgifterne den samme Fordelingsmaade, som hidtil har været fulgt ved Anlægget af samtlige Veie — dette, synes det mig, er en ganske naturlig Maade. Hvad nu særligt denne Bro angaaer, da bliver det, naar man betragter den paa den Maade, jeg ovenfor har angivet, kun et Lids- og et Pengespørgsmaal, om vi skulle anlægge Broen nu eller vi skulle vente dermed, til vi have bedre Raad dertil. Jeg holder ikke med det ærede Medlem, der sagde: nogle faa Tusinde Daler skulle vi ikke lade komme i Betragtning, thi denne Betragtningensmaade er en farlig Ting fra Bevillingsmyndighedens Side; vi skulle altid lade nogle faa Tusinde Daler komme i Betragtning. — Jeg skal meget gjerne indrømme, at der kunde være et Moment for mig til at tvivle, om det var den rette Tid til at anvende disse Penge, eftersom vi ganske uhyg have faaet den Besejler, at Penge til at udlåne for at skaffe en bedre Forbindelse med Island kunne ikke skaffes tilveie; i saa Fald kunde man tvivle om, at Penge, udgivne til at skaffe denne Bro tilveie, virkelig vare en Udgift paa rette Tid. Jeg har endnu bestandig det Haab, at vi, naar vi betragte dette rigtigt, ville indsee, at vi skulde den islandske Forbindelse idetmindste ligesaa let et Laan, som vi skulde denne Forbindelse en Udgift. Jeg siger kun dette i Forbigaaende for at vise, hvorledes min Betragtning er. Jeg troer nok, at vi, uagtet jeg indrømmer, at vi ere stærkt belastede, dog kunne gjøre dette Skridt, og jeg søger til — hvad jeg ønsker, at den sidste ærede Daler vel maatte lægge Mærke til — at vi ikke skulde det paa Holland-Falsters Vegne, men skulde vi det paa Nogens Vegne, saa er det paa Sjællands Vegne. Vi begynde paa Sjællands Vegne at maatte holde en Afregning, og der er ingen Deel af Landet, næst efter Island og Bornholm, som har mere Krav paa denne Afregning end Holland-Falster, og havde Holland-Falster ikke faaet — efter min Mening med Urette — en Statstelegraf, vare de endnu værre farne; men det kommer ikke os ved, det er kun et Misgreb, skeet fra andre Steder.

Jeg skal ogsaa, førend jeg gaaer ind paa Enkeltighederne i det foreliggende Lovforslag, tage fat paa det Spørgsmaal, som knytter sig noie hertil: hvorledes er vor Stilling ligeover for

Kommunerne? Der er mange ærede Medlemmer, som synes at mene, at Kommunerne have en saadan Ret til at bestemme over deres egne Udgifter. Men de have den ikke grundlovmæssig, og de have den ikke efter de nu bestaaende administrative Former. Grundloven har ikke udviklet sig tilfulde i denne Retning, men den varetages af Indenrigsministeren; han er i de Tilfælde, hvor vi ikke kunne have Indseende dermed, den rigtige Kontrol; han skulde at være denne Kontrol. Nu kan man sige, at Indenrigsministeren og Kommunerne have været af den Formening, at ved dette Forhold kan Byen Ryskjøbing have Evne til at bøde Saa meget for at faae fremkaldt i dette Dieblif dette Arbejde, som efter den Betragtning, jeg har gjort gjældende, engang maatte komme til at paahvile os, som et almindeligt Veiarbejde. Jeg er nu i den Henseende enig med det ærede Udvalg i, at Ryskjøbing har gjort en for stor Anstrengelse, idet den har tilbudt 30,000 Rdl. for at fremkalde det Dieblif, hvori Broen skulde anlægges. Det kan godt være muligt, at man her igjen er gaaet for lavt ned. Nu kan man gjøre mig personlig den Indvendning, at ifald jeg havde denne Dverthyndning, saa burde jeg til anden Behandling have stillet et Endringsforslag eller ogsaa slet ikke bragt det paa Bane. Men jeg skal da gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger fra Regjeringens Side, vil jeg for mit Vedkommende ikke stemme for uden betydelige Forandringer, saaledes som jeg har udtalt ved første Behandling, og til det ærede Udvalgs Forslag har jeg ikke været istand til i det Hele at stille Endringsforslag, da der er Afskilligt i det, som jeg ikke forstaaer. Deraf vil følge, at naar vi komme til Enighed om, hvorledes det nærmere maa udlægges, kunne vi maaskee komme i det, hvad jeg vil indrømme, uheldige Tilfælde, til tredje Behandling at maatte stille et Endringsforslag, som imidlertid ikke for mit Vedkommende skal komme til at ligge udenfor den hele Hovedtanke, som nu ligger i Lovforslaget. — Den Beregning, som har været omtalt her, seer noget forvillet ud. Jeg formoder, at det er meent paa den Maade, at fra den første Dag Regjeringen stiller sig hen som den, der skal anlægge Broen, — thi Veivæsenet bethder her Regjeringen —